

Határtalanul! Program

HAT-19-01-0725

2022.06.12-16.

Barangolás Székelyföld legszebb tájain

Beszámoló

Az utazáson részt vett diákok száma: 43 fő

Az utazáson részt vett kísérő tanárok száma: 4 fő

2022. június 12-16-ig iskolánk 7. évfolyamos tanulói a Határtalanul! program keretében tanulmányi kiránduláson vettek részt Székelyföldön.

2022. június 12-én, vasárnap 6 órakor indultunk el Szegedről. Első állomásunk Segesvár volt, amelynek központja 1999 óta a Világörökség része. Segesvári várban sétáltunk, amely Erdély egyik leglátványosabb és legjobb állapotban megőrzött középkori építménye. A vár Óratornya a város szimbólumának számító, négyszögletes alaprajzú, 64 méter magas torony. Az Óratorony legfőbb látványossága az óraszerkezet, melynek órája és körbe forgó figurái nevezeteseek.

A Tanács torony téren található a hajdani Vlad Dracul család háza, Vlad Ţepeş, vagyis Dracula 1431-ben valószínűleg ebben a házban született és állítólag itt is élt négy éves koráig. Vlad Dracul szülőszobájába belépve kísérteties zene, sötétség és egy kis pislákoló vörös fény fogadott. A szemünk lassan kezdett megbarátkozni a gőzölgő fekete homállyal, amikor azt vettük észre, hogy van még egy szoba, ahonnan vörös fény szűrődik ki, még hangosabb a zene, és a szoba közepén elhelyezett koporsóból kiugrik egy férfi, amely nagyon rémisztő volt számunkra. Hosszú és fárasztó utazást követően érkeztünk meg Székelyföldre. A szállásunk Tibódon a Hajnalcsillag Panzióban volt. A házigazda és a felesége székely népviseletben, és finom vendégváró kaláccsal várt minket. Este 8 órakor törzsi gyűlést tartottunk, ahol megbeszéltük az aznapi és a másnapi programokat. Este 10 órakor volt a villanyoltás, ami nehezünkre esett, mert mi még szívesebben beszélgettünk volna egymással.

A második reggel svédasztalos reggelit kaptunk, amiből csomagoltunk magunknak úti ebédet, majd elindultunk a Gyilkos-tóhoz. Körbe sétáltuk a tavat, közben megismertük legendáját és keletkezésének történetét, majd tovább mentünk a Békás-szoroshoz, amely 200-300 méter magas sziklafalaival Európa egyik természeti ritkasága. Ezután a Csíksomlyói Kegyetemplomba és Kolostorba mentünk, ami a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye, és kultúrtörténeti emléke. Megnéztük, de sajnos időhiány miatt nem tudtuk felkeresni a hármasoltárt. Mire visszaértünk a szállásunkra már egy másik csoport is megérkezett, akikkel hamar összebarátkoztunk. Este meleg vacsorát kaptunk.

A harmadik napon Farkaslakán megkoszorúztuk a székely nép legnagyobb írójának, Tamási Áronnak a síremlékét, majd elsétáltunk a szülőházához, ahol az író személyes használati tárgyait, kinyomtatott műveit, leveleit és fényképeit nézhettük meg. A következő úti cél a parajdi sóbánya volt, amely Kárpát-medence legjelentősebb sókitermelő helye, ami 120 m mélyen helyezkedik el a felszínhez viszonyítva. A közlekedés a bányába autóbusszal van megoldva, ami az 1250 m hosszú alagúton

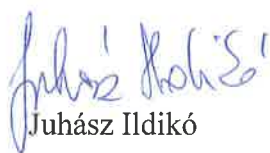
keresztül a látogatási szinthez vezető kapuig szállított minket. A látogatási szintre leérve egy kisváros szinte minden felszerelésével találkoztunk: világítás, játszóterek, foglalkoztató és kikapcsolódási terek, ökumenikus kápolna. Miután visszamentünk a felszínre elindultunk Korondra. Ahova délután érkeztünk meg, majd azonnal elindultunk a korondi kézművesség feltérképezésére. Csodálatos emberekkel találkoztunk, beszélgettünk. Helyi fazekasok elmesélték és megmutatták, hogyan is készülnek a tányérok, bögrék, hogyan festik őket. Különlegesen szép magyar nyelven beszélnek arra. Korondon a fazekasságnak ősi hagyományai vannak, sokan Európa egyik legjelentősebb fazekas központjának tartják. Itt lehetőségünk volt, szép, fából faragott székelykaput is látni, és értékes ajándékokat venni. A szállásra érkezésünk után szalonnasütésen vettünk részt, ami nagyon jól esett, hisz mi magunk készítettük. Este a fiúknak lehetőségünk volt megnézni az Angol-Magyarország futballmeccset.

A negyedik napon Nagyalambfalvára mentünk Kányádi Sándor szülőházához, ahol találkoztunk a testvérével, Kányádi Rózával, aki mesélt nekünk az életükről, és a kertben megkoszorúztuk Kányádi Sándor sírját. Nagyalambfalván találkoztunk külhoni magyar gyerekekkel a Kányádi Sándor Általános Iskolában. Három diák verset mondott fogadásunk tiszteletére, illetve az igazgatónő bemutatta az iskolájukat. A mi iskolánkat a diákönkormányzat elnöke mutatta be. A fogadásunk után a fiúk futballmeccset játszottak, aminek az eredménye döntetlen lett, utána kosárlabdában is megmérkőztünk egymással, ahol győztünk. A rövid sportolás után finom kaláccsal vendégelték meg minket, majd közösen megnéztük iskolánkban minden tanévben elkészülő slideshowt, ami bemutatta a nagyalambfalvi diákoknak a mi iskolai életünket. Szívesen maradtunk volna még több időt, de sajnos mennünk kellett, hiszen Székelyudvarhely várt ránk, ahol megnéztük a szoborparkban 13 magyar király, író és más híres ember szobrát. Utolsó programként megcsodálhattuk Szejkefürdőn Orbán Balázs síremlékénél a fából készített gazdag faragású székelykapukat, majd a Mini Erdély Parkot, ahol több mint kilencven erdélyi történelmi épület és középkori vár makettjét láthattuk. Este megköszöntük a szállásadóinknak a vendégszeretetüket, és köszönetünk jeléül elénekeltük nekik a Székely Himnuszt, ami nagyon meghatotta Őket.

Az ötödik napon, amely az utolsó napunk volt, korán keltünk és elindultunk a hosszú hazautazásunkra. Két programtervünk volt még erre a napra. Először bebarangoltuk a Vajdahunyadi várat. Vajdahunyad vára Erdély legimpozánsabb és leglátványosabb, teljesen épen maradt középkori vára, a régió leghíresebb turisztikai látványossága. A lenyűgöző gótikus várkastély, egyik legnagyobb magyar regényírónk, Mikszáth Kálmán szavaival élve a "várak királya", amely minket is elvarázsolt. A tatárjárás után épült fel a vár, melyet Zsigmond király adományozott Hunyadi János apjának, Vajknak 1409-ben. Vajdahunyad már messziről is lenyűgöző. Érdeklődve bolyongtunk a vár termeiben, minden apró helyre bemásztunk, minden lehetséges helyre felmásztunk, izgalmas volt elképzelni a régiek életét itt. Déván ellátogattunk a Dévai Szent Ferenc Alapítvány otthonaiban lakó gyermekekhez. Itt megismertük az alapítvány működését, az ott élő gyermekek mindennapjait. Sajnos Bőjte Csabával erdélyi ferences szerzetessel, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítójával nem

tudtunk találkozni, de nem csüggedtünk el, mert bízunk benne, hogy ha erre járunk legközelebb, személyesen is találkozhatunk Csaba testvérrel.
Fáradtan, de élményekben gazdagon érkeztünk haza, jó volt látni Erdély természeti és kulturális kincseit, az ott élő emberek mindennapjait.

Szeged, 2022. június 21.

Juhász Ildikó

projektvezető

Pocsai Blanka

intézményvezető